

כשצירות ומדרש נפגשים

הציורים בתערוכה "אבן ניר ופסי ריים" מתייחסים בטכניות מעורבות של קולאז' וצבע: שילוב של הרבקת בדים, ניירות, חוטים ועור, עם משיכות הצבע על הבד. זיוון משתמש בטכנייה קה מעורבת, ולצד משיכות המכחול היא מרכיביה כאמור טלאי רקמה ברואית בחולות הנגב, פורשת מטפה על הקני נבס שהפכת לדדורו, ומزمינה שרota העצים מניר עיתון.

"הצייר שלי", אמרת זיוון, "מכיר את עברות הדרשן היהודי. בר צייר, כמו המדרש היהודי הקלי, עקר דבר מה, קשרו המקורי, משכץ אותו בקשר חדש, ועל ידי כך משנה את משמעותו. צייר מדרש מסווג זה מקנה ממשמעות נספות לנוף הריאלי, וכן לאבירו שהושתל בתוכו. מדרש הצייר מאפשר לי לומר דברים על גוף הפנימי של חי דרכו הנוגם הסובבים אותו".

אוצרת: מריאנה שליפר
שעת תפתחה: שישי 20:00-21:00;
שבת 12:00-13:00;
או בתיאום מראש: 054-7915930
גיליה: 30.10

לוט מאיופיה. בציוריה אפשר למצוא, לצד נופים ארץישראליים המאפיינים בעיקר את מערב הנגב, גם את נופי הנפש ומצב הרות. עד כה הצינה בשש תערוכות ייחיד.

בדרכו

בציוריה

שילובים

של רקמות נשים עז

בגלריות הקיטור שבקיבוץ מגן נפתחה השבוע התעד' רוכח "אבן ניר ופסי ריים" של האמנית גilly (מכזרי) זיוון, חברת קיבוץ סער והשנים הראשונות ואמא וסבתא פעילה. זיוון פעילה בתחום ההתפתחות היהודית, והיא ניהלה במשך שנים את מרכז עין צורים. כמו כן היא מרצה ומנחה קבוצות בתחום. עבדה הדוקטורט שלה עוסקת במפגש שבין פוסט-מודרניזם ויהודות, וו ראתה אור בספר "דת ללא אשלה" בשנת 2005. בשנים האחרונות הצרפה זיוון לצוות המנהלים במכון מנדל למנהיגות חינוך כית. כמו כן היא פועלת למען שילוב נשים במרחב הדתי, פעילה בארגונים למען קידום וזכויות בגין לבן שכני נינו, ומתגוררת פעילה בקבוצת "הרוק מות" של נשים יוצאות את iotaפה בשדרות.

לצד כל אלו מפתחת זיוון בשנים האחרונות את תחביבה משכבר הימים - הציור.